

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
10.04.2019

ВИСНОВОК
про невідповідність судді
Харківського окружного адміністративного суду
Зінченка Андрія Вікторовича
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю Харківського окружного адміністративного суду **Зінченка Андрія Вікторовича** (далі – суддя), Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя свавільно встановлював обмеження у реалізації права на мирні зібрання, що нівелювало реалізацію свободи мирних зібрань, наприклад, необмеженому колу осіб і (або) на тривалий час і (або) щодо необмеженого місця.

(підпункт 3.6 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

26.11.2013 суддя прийняв постанову у справі [№ 820/11706/13-а](#), якою обмежив право на мирні зібрання шляхом заборони ініціативній групі громадян проводити з 27.11.2013 безстрокову акцію «За Євроінтеграцію» на вулицях м. Харкова та його перехрестях із використанням звукопідсилювальної апаратури та встановленням наметів.

Ухвалення суддею цієї постанови, яка істотно обмежили право громадян на свободу мирних зібрань, було предметом розгляду дисциплінарних органів. Так, 31.05.2017 Третя Дисциплінарна палата Вищої ради правосуддя за результатом розгляду дисциплінарної справи стосовно судді, прийняла рішення [№ 1344/Здп/15-17](#), яким вирішила притягнути його до дисциплінарної відповідальності та застосувати

дисциплінарне стягнення у виді подання про звільнення з посади. Зокрема, на думку Третьої Дисциплінарної палати:

- суддею Зінченком А.В. під виглядом вирішення спору фактично встановлено заборону загального характеру, яка поширювалася на невизначене коло осіб, значну територію і мала діяти протягом необмеженого часу, тобто ухвалено нормативно-правовий акт, що є явним виходом за межі повноважень суду, визначених Конституцією і законами України.
- обставини справи вказують на упередженість судді при вирішенні справи, а також те, що суддею винесено рішення, яким свідомо порушено приписи статті 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, встановлено непропорційне обмеження мирних зібрань, що не було необхідним у демократичному суспільстві;
- характер дій судді свідчить не лише про їх незаконність, а і про умисність допущеного порушення, явну упередженість судді при розгляді зазначеної справи;
- із матеріалів дисциплінарної справи вбачається, що судовий розгляд був проведений суддею формально;
- обмеження права (а фактично – заборони) на мирні зібрання оцінюється як прояв сваволі;
- дії судді під час розгляду справи та прийняття в ній постанови охоплюються одним із видів діянь, віднесених законом до порушення присяги судді, а саме вчиненням дій, що порочать звання судді і можуть викликати сумнів у його об'єктивності, неупередженості та незалежності, у чесності та непідкупності судових органів.

Суддя, надаючи пояснення щодо своїх дій, не навів жодних доводів, які спростували б зазначений вище висновок про умисний характер допущених ним порушень.

Крім того, Дисциплінарна палата вказала, що строк притягнення до відповідальності за порушення присяги не може бути більшим трьох років із дня вчинення проступку без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці чи здійснення відповідного дисциплінарного провадження. Зокрема, було враховано, що за даними Харківського окружного адміністративного суду, з дати вчинення дисциплінарного проступку (26.11.2013 року) суддя Зінченко А.В. 206 днів перебував у відпустці та 23 дні був відсутній на робочому місці внаслідок тимчасової непрацездатності. Таким чином, на час розгляду справи Третьою Дисциплінарною палатою, строк давності притягнення до дисциплінарної відповідальності, встановлений законом, не минув.

09.11.2017 Вища рада правосуддя [розглянула](#) скаргу судді на вказане рішення Третьої Дисциплінарної палати та ухвалила скасувати рішення повністю та закрити

дисциплінарне провадження. За результатами вивчення матеріалів дисциплінарного провадження доповідач-член ВРП Малашенкова Т.М. дійшла висновку, що допущені суддею Зінченком А.В. порушення під час розгляду справи містять ознаки дисциплінарного проступку, однак строк притягнення до дисциплінарної відповідальності судді сплинув. ВРП вирішила, що допущені суддею порушення під час розгляду справи не містять ознак істотного дисциплінарного проступку, натомість містять ознаки дисциплінарного проступку, щодо якого дисциплінарне стягнення може бути застосоване не пізніше шести місяців із дня відкриття провадження в дисциплінарній справі, але не пізніше року з дня вчинення проступку, без урахування часу тимчасової непрацездатності або перебування судді у відпустці. Рішення було прийнято із трьома окремими думками.

Зокрема, в [окремій думці](#) члена ВРП Гусака М.Б. вказано, що встановлення фактичних обставин та кваліфікація поведінки судді здійснені дисциплінарною палатою вірно. Обґрунтованість висновків палати залишилася не спростованою у рішенні ВРП. Таким чином підстави для звільнення судді від відповідальності були відсутні. Встановлення подібних обставин при розгляді справ про дисциплінарні порушення інших суддів, дисциплінарні провадження стосовно яких розглянуті нещодавно, відповідали кваліфікації, яку здійснила Третя Дисциплінарна палата. Частина суддів, які аналогічно свавільно встановлювали заборону проведення мирних зібрань, Вища рада правосуддя не рекомендувала Президенту України для безстрокового обрання (зокрема, судді Чубар Т.М., Серга С.М., Соколова О.А., Архіпова С.В., остання була суддею суду, в якому працював безстроково обраний суддя Зінченко А.В.).

Ці факти дають підстави вважати, що суддя свавільно встановлював обмеження у реалізації права на мирні зібрання невизначеному колу осіб, яке поширювалося на значну територію і мало діяти протягом необмеженого часу.

2. Суддя умисно або внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомив недостовірні (у тому числі неповні) відомості у декларації доброчесності.

(підпункт 3.1 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

2.1. У [декларації](#) доброчесності за 2015 рік, яку суддя подавав уперше, він повідомив, що не приймав одноособово або у складі колегії суддів рішення, передбачені ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади в Україні”.

Відповідно до п. 1 ч. 1 ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади” одним із видів рішень, що є підставою для перевірки суддів судів загальної юрисдикції, є рішення про обмеження прав громадян на проведення зборів, мітингів, походів, демонстрацій в Україні у період з 21 листопада 2013 року до дня набрання чинності цим Законом.

Таким чином, виходячи зі змісту п. 1 ч. 1 ст. 3 вказаного Закону, а також обставин, викладених в п. 1 цього висновку, суддя приймав рішення про обмеження прав громадян на мирні зібрання у визначений законом період, а тому мав повідомити про це у декларації доброчесності за 2015 рік. Саме декларація доброчесності судді за 2015 рік відповідно до пункту 5 Правил заповнення та подання форми декларації доброчесності судді повинна містити твердження щодо обставин, які мали місце упродовж усього життя особи, яка її заповнює.

Згідно з рішенням Другої Дисциплінарної палати ВРП [№ 651/2дп/15-19](#) від 04.03.2019 Вищою кваліфікаційною комісією суддів України у рішенні від 17.10.2018 про зупинення кваліфікаційного оцінювання судді [визнано](#) підтвердженою інформацією про недостовірність тверджень, вказаних суддею Зінченком А.В. в декларації доброчесності судді за [2016](#) рік, та не надано оцінки відомостям, які містяться в декларації доброчесності судді за [2015](#) рік, яка була подана ним першою. Виходячи зі змісту ч. 6 ст. 62 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”, саме ВККС України є уповноваженим суб’єктом з перевірки достовірності тверджень, зазначених суддею у декларації доброчесності.

Виходячи із вказаного вище, суддя повідомив неправдиву інформацію у декларації доброчесності за 2015 рік.

2.2. У [декларації](#) доброчесності за 2015 рік, яку суддя подавав уперше, він не поставив жодної відмітки навпроти п.18 щодо “підтвердження чи не підтвердження проходження перевірки відповідно до Закону України “Про відновлення довіри до судової влади в Україні”, за результатами якої не встановлено фактів, що свідчать про порушення присяги судді та не виявлено підстав для притягнення його до дисциплінарної відповідальності”.

Враховуючи викладене, а також те, що подаючи декларацію доброчесності своїм підписом суддя засвідчив подання повних та достовірних відомостей, він умисно або внаслідок недбалого ставлення до виконання своїх обов’язків подав неповні відомості у декларації доброчесності за 2015 рік.

3. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно, що є ліквідним активом, дохід, або значно занижив його обсяг і (або) вартість.

Суддя не вжив достатніх заходів для з'ясування майнового стану осіб, стосовно яких він повинен подати декларацію, внаслідок чого вказав неповну інформацію.

(підпункти 4.6, 4.8 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

3.1. У щорічних деклараціях за [2015](#), [2016](#), [2017](#), [2018](#) роки суддя декларує право користування з 29.11.2011 на квартиру у м.Харкові, загальною площею 125.6 кв.м, яка належить на праві власності його матері. При цьому, згідно з даними досьє, у паперових деклараціях за 2012, 2013, 2014, 2015 роки суддею не задекларовано жодного нерухомого майна, що перебувало б у власності, в оренді чи на іншому праві користування судді чи членів його сім'ї, хоча форма декларації передбачала декларування такого майна.

Виходячи з наявної інформації, Громадська рада доброчесності робить висновок, що суддя не дотримався обов'язку правдивого декларування прав на нерухоме майно та безпідставно не задекларував своєчасно у майнових деклараціях право користування на квартиру у м.Харкові, що належить його матері.

3.2. Відповідно до щорічної декларації за [2015](#) рік, дружина судді з 26.01.2013 володіє на праві власності автомобілем MERCEDES-BENZ ML 350 2008 р.в, проте у полі "Вартість на дату набуття у власність, володіння чи користування" щодо зазначеного автомобіля вказано позначку "не відомо". Крім того, суддя вказує, що з 26.01.2013 має право користування на зазначений автомобіль, однак у паперових деклараціях за 2013, 2014 та 2015 роки він це право не декларує, хоча форма декларації передбачала декларування всього майна, що перебуває у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта.

Кандидат повинен бути обізнаним про свої майнові інтереси та вживати розумних заходів для того, щоб бути обізнаним про майнові інтереси членів своєї сім'ї.

4. Суддя не пояснив переконливо джерела походження ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункт 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

Відповідно до інформації, яка міститься в досьє, мати судді, яка є пенсіонером, 14.10.2011 придбала квартиру в центрі Харкова на вул. Короленка в ЖК бізнес-класу. Згідно з повідомленнями на [спеціалізованих](#) сайтах із продажу нерухомості, вартість квартир схожої площі за цією ж адресою становить більше 100 тис доларів США. Водночас, згідно з деклараціями за [2015](#), [2016](#), [2017](#), [2018](#) роки суддя декларує право користування на вказану квартиру з 29.11.2011 і вона є його єдиним житлом. Це дає підстави припустити, що квартира могла купуватися для судді та в його інтересах.

Теща судді за договорами купівлі-продажу набула у власність дві квартири у м.Харкові: 21.12.2016 - загальною площею 69,1 кв.м та 29.12.2017 - загальною площею 51 кв.м. Вартість квартир схожої площі за цією ж адресою на [спеціалізованих](#) сайтах із продажу нерухомості становить близько 30 тис. доларів США. Водночас, відповідно до інформації із досьє судді, доходи тещі протягом 2013-2018 року склали близько 39 тис. грн.

Додатково надаємо Вищій кваліфікаційній комісії суддів України інформацію, яка сама по собі не стала підставою для висновку, але має бути оцінена у сукупності з іншими обставинами, які характеризують суддю та можуть свідчити про невідповідність критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Відповідно до інформації, яка міститься у досьє, суддя у грудні 2015 року їздив зі своєю дружиною до Москви та перебував там близько 12 днів. Водночас, згідно досьє, суддя з 18.07.2011 року має допуск до відомостей, що становлять державну таємницю. У зв'язку із цим ціль поїздки до країни-агресора після окупації території України потребує пояснень від судді.

Крім того, тесть та теща судді протягом 2014-2018 років систематично перетинають державний кордон через пункти пропуску на російській ділянці кордону. Поїздки в РФ чи на окуповану територію з нагальної потреби до близьких родичів, для владнання майнових питань самі по собі не свідчать про наявність поведінки, що свідчить про підтримку агресивних дій інших держав проти України. Однак вказана інформація потребує пояснень від судді.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку її співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки Комісія призначила її у строк, що унеможливив таку комунікацію. Однак у разі відкладення співбесіди, що призначена на 11.04.2019, Громадська рада доброчесності готова розглянути пояснення судді, якщо такі надійдуть.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)

10.04.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 15-ма голосами з 19 голосів членів Ради. Максим Середа заявив самовідвід.

У голосуванні взяли участь 15 членів Громадської ради доброчесності:

- 1) Валько Вадим
- 2) Воробйов Євген
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андрій
- 5) Марчук Антон
- 6) Маселко Роман
- 7) Мелких Едуард
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Смалюк Роман
- 10) Стригун Дмитро
- 11) Соколенко Наталія
- 12) Сухоставець Роман
- 13) Чижик Галина
- 14) Шепель Тарас
- 15) Яким'як Олег

Координатор
Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)